

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 2 września 2014 r. (k. 1-2rew., data nadania – k. 14), powód (...)S.A. z siedzibą we W. zażądał zasądzenia na swoją rzecz od pozwanej A. W.:

- 1) kwoty 7.198,40 zł, wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP, liczonymi od kwoty 2.994,69 zł za okres od dnia 1 kwietnia 2014 r. do dnia zapłaty,
- 2) kosztów: „wpisu” w kwocie 100 zł, opłaty skarbowej w kwocie 17 zł oraz „opłat notarialnych” w kwotach 4,92 zł i 24,60 zł.

Pozwana nie zajęła stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 maja 2002 r., pozwana A. W., występująca jako kredytobiorca, zawarła z powodem (ówczesnie działającym pod firmą (...)Bank S.A.) umowę kredytu na zakup towarów/usług nr (...). W umowie tej, strony umowy oświadczyły, w szczególności, że:

- bank udziela kredytobiorcy kredytu w kwocie 2.994,69 zł na okres od dnia 16 maja 2002 r. do dnia 16 marca 2003 r.,
- oprocentowanie kredytu wynosi 0% w stosunku rocznym,
- prowizja od udzielonego kredytu wynosi 187,77 zł,
- kredytobiorca zobowiązuje się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 10 ratach miesięcznych, które na dzień udzielenia kredytu wynoszą 299,47 zł każda, płatnych do 16. dnia każdego miesiąca, począwszy od następnego miesiąca po dacie udzielenia kredytu,
- bank nalicza, za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części, odsetki od zadłużenia przeterminowanego według stopy równej dwukrotności kredytu lombardowego NBP (kopia umowy – k. 9).

Należność z umowy nie została przez pozwaną spłacona, nawet w części. W związku z tym, narosły należności, w tym odsetki umowne w wysokości dwukrotności stopy kredytu lombardowego NBP, liczone za okresy od dat płatności poszczególnych rat, które to należności wynosiły na dzień 31 marca 2014 r. łączną sumę 4.203,71 zł (twierdzenia powoda, w formie wyciągu z ksiąg – k. 10 i zestawienia – k. 21-22).

Powyższy stan faktyczny ustalony został na podstawie kopii umowy (k. 9), a także twierdzeń powoda, uznanych za prawdziwe w trybie art. 339 § 2 k.p.c.

Zastrzec jedynie należy, że z przedstawionego przez powoda zestawienia odsetek (k. 22), wynika, że powód wyliczał odsetki w wysokości dwukrotności, a nie czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP (np. w 2012 r. kolejno: 24%, 23%, 21%, 20%, 18%, 17,5% za okresy, gdy stopa kredytu lombardowego NBP wynosiła odpowiednio: 12%, 11,5%, 10,5%, 10%, 9%, 8,75%). Jak zostanie wykazane w dalszym toku wyводу, ta – a nie wymieniona w pozwie – wysokość odsetek była prawidłowa.

W wytworzonej sytuacji procesowej, pozostały materiał nie miał natomiast znaczenia dla sprawy.

Sąd zważył, co następuje:

W sprawie niniejszej zaistniały pozytywne (art. 339 k.p.c.), a nie zaistniały negatywne (art. 340 k.p.c.) przesłanki wydania wyroku zaocznego, w trybie art. 341 k.p.c.

Powództwo nie może być jednak uwzględnione w całości.

Do podstawowych obowiązków pozwanej z umowy kredytu konsumenckiego zawartej z powodowym bankiem należała spłata kredytu zgodnie z umową, a w razie opóźnienia w spłatach – zapłata odsetek od zadłużenia przeterminowanego (umowa w zw. z art. 4 ust. 2 pkt 3 – obowiązującej w chwili zawarcia umowy – ustawy z dnia 20 lipca 2001 r. o kredycie konsumenckim, Dz. U. nr 100 z 2001 r., poz. 1081 z późn. zm., dalej zwana u.k.k. z 2001 r.; w szczególności, skoro bankowi zgodnie z umową przysługiwała prowizja, to nie ma tu zastosowania ograniczenie z art. 3 ust. 1 pkt 3 u.k.k. z 2001 r.).

Podkreślić jednak należy, że stopa odsetek, określonych w umowie z dnia 16 maja 2002 r. na wypadek opóźnienia w spłacie raty lub jej części (odsetek od zadłużenia przeterminowanego), wynosiła tylko dwukrotność stopy kredytu lombardowego NBP.

O ile więc suma należności głównej (2.994,69 zł) i należności pobocznych za okres do dnia 31 marca 2014 r., ujętych kwotowo (4.203,71 zł) nie budzi zastrzeżeń (jak już wskazano, powód wyliczył odsetki zawierające się w kwocie 4.203,71 zł właśnie według dwukrotności stopy kredytu lombardowego NBP), to dalsze odsetki od należności głównej (2.994,69 zł) liczone być powinny również według dwukrotności – a nie, jak bezpodstawnie zażądano w pozwie, czterokrotności – stopy kredytu lombardowego NBP (art. 359 § 1 k.c.).

W zakresie zatem nieuzasadnionego roszczenia odsetkowego, powództwo zostało oddalone.

Pozwana, jako strona przegrywająca, obowiązana jest zwrócić powodowi, na jego żądanie, poniesione przez powoda koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.).

W warunkach jednak, gdy powód działał przez pełnomocnika, niebędącego adwokatem ani radcą prawnym, to zwrotowi na rzecz powoda podlegać mogą jedynie koszty, wskazane w art. 98 § 2 k.p.c.

Spośród kosztów, wyszczególnionych przez powoda, uwzględnić tu w rezultacie można jedynie opłatę od pozwu, w kwocie 100 zł, a lecz nie opłatę skarbową (mogłaby ona zostać uwzględniona tylko jako wydatek profesjonalnego pełnomocnika, w granicach hipotezy art. 98 § 3 k.p.c.), ani też „opłaty notarialne”.

Wyrokowi, jako zaocznemu, należało z urzędu nadać rygor natychmiastowej wykonalności, w zakresie, w jakim nadaje się on do wykonania w drodze egzekucji (art. 333 § 1 pkt 3 k.p.c.).

Wobec powyższego, Sąd orzekł jak w sentencji.

ZARZĄDZENIE

(...).